

slaa mig til Ro med det, idet jeg udtaler det Haab, at det maa vise sig, at jeg har taget fejl i min Tvivl om, at man er kommen til den heldigste Løsning. Det drejer sig for mig ikke om at faa Ret, det drejer sig kun for mig om, at Kjøbenhavn faar den bedst mulige Godsbanegaard, som kan skaffes. Jeg har saa meget lettere ved at slaa mig til Ro ved denne Afgørelse, der er truffen i Folketingets Affattelse af dette Lovforslag, som jeg er i Overensstemmelse med det andet Ting om de Forandringer, der ere gjorte i Forslaget. Den væsentligste af dem er den, der er fremhævet af den ærede Ordfører fra i Fjor, Opfyldningen af det lille Areal, som var blevet staaende tilbage ude i Vest, denne lille Bugt af Kalvebodstrand, som vilde kunne give Anledning til Usundhed og forskellig Daarlighed. Jeg er i Overensstemmelse med Folketinget om, at den bør opfyldes. — I lige Maade er jeg enig med Folketinget i, at der bør betales et Bidrag af Kjøbenhavns Kommune. Jeg har tidligere, allerede ved Sagens første Behandling her i Tinget, fremhævet det samme. — Endelig er jeg i Overensstemmelse med Folketinget om, at Udgifterne bør kunne udredes af de løbende Statsindtægter uden at optage Laan; saa jeg gentager det, jeg har let ved at akkviescere ved Folketingets Affattelse af Loven, og det saa meget mere som jeg føler mig beroliget ved en Oplysning, der meddeles i et Bilag til Sagen, som angaar det eneste Spørgsmaal, hvorom der kunde være Tvivl i saa Henseende, nemlig om, at Statsbanerne ville tage deres elektriske Belysning til Godsbanegaarden fra Kommunens Elektricitetsværk. Dette Spørgsmaal, som stod mere tvivlsomt i Fjor, end det gjorde i Aar, vil nu finde den Løsning, som jeg ønsker allerede af den Grund, at det, efter hvad der er oplyst for mig, er temmelig givet, at Kommunen vil nedsætte Prisen paa Elektricitet endnu yderligere, end den allerede var nedsat i Fjor, og at Billiggørelsen derfor vil være endnu større for Statsbanerne, og Sandsynligheden er for, at der vil komme et Arrangement i Stand, hvorved Staten sparer disse 120,000 Kr. til Anlæg af et specielt Elektricitetsværk.

Der er dog i denne Sag et Moment af ikke ringe Vigtighed, som jeg ikke har set fremhævet andre Steder, og som jeg derfor gerne vil have Lejlighed til at dvæle ved et eneste Øjeblik, da det yderligere taler for, at man ikke skrider til noget specielt Elektricitetsværks Anlæggelse. Det er en bekendt Sag, at, hvor store Arealer,

in casu Banegaardsarealer, oplyses paa den hidtil sædvanlige Maade ved Gas, har man kunnet frembringe en betydelig Driftsbesparelse ved at indrette denne Oplysning i Afsnit, saaledes at man kan formindske Gasbelysningen og derefter Udgifterne til Gasbelysningen i det enkelte Afsnit i de Tider, hvor dette Afsnit ikke har Brug for Gasbelysning, fordi det ikke benyttes, da der ingen Drift finder Sted paa det. Saaledes er det, efter hvad man har sagt, ikke Tilfældet med Hensyn til Elektricitetsværker, naar de ikke ere af meget stort Omfang, og man har specielt oplyst mig om, at Forholdet ikke er saaledes paa den nuværende Kjøbenhavns Banegaard; der kan man ikke indstille det enkelte Afsnit af Belysningen ved Elektricitet, fordi der i det Øjeblik, man gør det, bliver en vekslende Spænding i Elektricitetsfrembringelsen, som ikke er gunstig for den, som ikke kan taales af den. Jeg anfører dette for at give endnu et Moment altsaa til Ønsket om, at man vil skride til at indordne sig under Kjøbenhavns Elektricitetsværk og ikke gaa til Anlæggelsen af et selvstændigt Elektricitetsværk for Godsbanegaarden.

Maa jeg endnu blot knytte et Par Ord til i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler har fremført om Kjøbenhavns Personbanegaardsspørgsmaalet, der jo staaer i en uløselig Forbindelse med det, vi her have under Afgørelse. Ogsaa jeg opfordrer den højtærede Minister til, saa hurtig det ske kan, at fremskaffe Planer til en Forbedring af de bestaaende Forhold paa Kjøbenhavns Personbanegaard. Jeg ser meget vel, at den højtærede Minister har stor Vanskelighed derved, fordi han arbejder under Trykket af de mange Udtalelser, som en tidligere æret Indenrigsminister er fremkommen med her i Rigsdagen, gaaende ud paa, at denne Sag ikke vilde trænge til Løsning før om lang Tid — en Gang sagde den ærede Minister 16 Aar; en anden Gang sagde han, at han ikke ventede, at denne Sag behøvede at finde nogen Løsning, før de sidste Medlemmer af den nuværende Rigsdag vare uddøde, og ved en tredje Lejlighed har den ærede Minister udtalt, at han slet ikke ventede at opleve noget saadant. Naa, det kom han jo heller ikke selv til at opleve. Men der er Udtalelser nok, som maatte frembringe den Stemning, at der overhovedet ikke trænges til en Løsning af dette Spørgsmaal, og jeg er i fuld Overensstemmelse med det sidste ærede Medlem, som talte, i den Mening, at det er overmaade